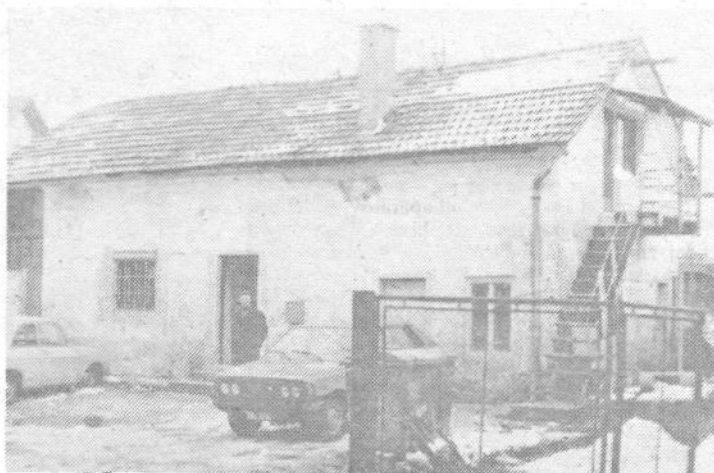

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Z novim opozorilom na prehodih čez progo in ustrezno cestno signalizacijo, je tudi na Lavrici nevarnost nesreč zdaj manjša.

Zgradba KS Lavrica je že nekaj časa prava črna ovca te krajevske skupnosti. Zidovje razpada, Staninvestu pa niti na misel ne pride, da bi se lotil popravila...

IZ KS LAVRICA

S čakanjem se nič ne doseže...

»Reševati težave kraja, ki se urbano v celem zliža v večjem mestom, je skorajda kakor bi reševal kvadrato kroga,« je v nekem pogovoru nek bolj izobražen ljubljancan sočno pripomnil ob tekoči problematiki primestnih krajev. »Ni tiste homogenosti, kot so jo javeni v zaljučenih naseljih ven mesta, in prenekateri problem, ki bi se ga sicer dalo rešiti že z nekaj volje in skupne zavzetosti, včasih postane dolgoletna travma peščice odgovornih mož, ki sami ne vedo, kako bi se lotili zadeve...«

Besede neimenovanega občana simptomatično kažejo na zagate prenekaterih primestnih krajevne skupnosti, ne morejo pa veljati v celoti za Lavrico. Tu so občani v veliki meri seznanjeni s problemi, s katerimi se otepa njihova KS, vendar pa so le-ti zvečine taki, pri katerih tudi zgolj pridne roke ne pomagajo veliko.

»Trenutno je vsekakor naš največji problem trgovina,« pravi tajnik KS Lavrica Jože Levstek. »To, ki smo jo imeli doslej, bodo zaprli, kajti lastnik noče več dajati v uporabo prostora, češ da se najemnina že tri leta ni povečala in da Mercator, kot uporabnik, tudi sicer ni voljan plačati za nazaj. Zdaj bo praktično

1000 ljudi ostalo brez trgovine. Bila je edina v KS. Res žalostno, če pomislim, da smo imeli pred vojno tu kar tri trgovine...«

Po polzevo do telefona

Kako bodo Lavričani rešili problem osnovne preskrbe, vsekakor ostaja veliko vprašanje. Kot alternativa se jim nemara ponuja, da pritisnejo na Mercator in ohranijo vsaj to, kar imajo. S tega izhodišča bi potem lažje razmišljali naprej.

Podoben gordijski vozlov KS je tudi telefon. Lani so pristopili k napeljavi novega omrežja (s centralo na Škofljici), a je nedokončana cena pripravila več prijavljenih, da so odstopili. Po predračunu naj bi napeljava stala cca 5 starih milijard dinarjev, z letošnjim januarjem pa se je ta številka dvignila že na cca 8 milijard. Ta denar naj bi prispevali novi naročniki. Zato nikakor ni čudno,

da so se mnogi teh preprosto umaknili. Takih prijavitelcev je, kot pravijo, vsaj 45 in sicer od skupno 176, kolikor jih je podpisalo pogodbo. Vendar pa po drugi strani pričakujejo tudi nove prijave, tako da bodo načrtovano omrežje slednjic le nekako spravili pod streho.

Podobno sifozovsko pot gre tudi načrtovana VVO, ki naj bi bila (s sredstvi III. samoprispevka) že v gradnji, a še vedno niso uspeli pridobiti zemljišča. Zdaj se že skoraj tri leta trudijo, da bi speljali zadevo z mrtve točke, a – kot pravijo – brez vsakega uspeha.

Z akcijami do nove ceste

Nekoliko več sreče imajo Lavričani pri izgradnji in obnovi cest. Med drugim je dobro stekla gradnja ceste Pod Strahom (v dolžini 1,2 km), ki so jo z delom in denarjem skorajda v celoti omogočili občani sami. Do zdaj so že primerno utrili cestišče (le-to je

terjalo kar 2000 kubičnih metrov peska) in upajo, da ga bodo ob finančni pomoči Mestne komunalne skupnosti še letos pokrili z grobim asfaltom.

Prejšnja cesta je tekla po močvirnatem barjanskem terenu in povzročala obilo težav pri vzdrževanju. Vsako leto so porabili vsaj 70 do 100 m² peska za posip – vozili pa so še naprej po slabi cesti...

Letos naj bi prav tako asfaltirali tudi cesto Lavrica-

30. marec – praznik KS Lavrica

V KS Lavrica so pripravili že vse potrebno za praznovanje letošnjega krajevnega praznika – 30. marca. Ta da, ki ga zdaj praznujejo že drugič, so izbrali kot spomin na 30. marec 1944, ko je XII SNOUB brigada uničila domobransko postojanko v tedanji ljudski šoli na Lavrici.

Ob tej priložnosti bodo mimo osrednje slovesnosti, pripravili tudi posebno razstavo vseh obrtnikov v KS in več kulturnih ter športnih prireditev.

–Sela, ki pa naj bi zanj denar prispeval SCT, ki jo najbolj uporablja. Po dogovoru s to organizacijo, bodo asfalt potegnili še pred 1. majem.

Kmetijstvo oživlja

Lavričani so veseli vsega, kar v njihov kraj prinaša napredek. Polni hvale so denimo za gradbeni odbor GD Orle, ki je z izdatnim prostovoljnim delom zgradil novi gasilski dom na Orlah. Znova pa naj bi v večji meri zaživelo tudi kulturno življenje v kraju, kajti kulturni dom, ki je do zdaj večino sameval, bo kot souprabnik prevzela ljubljanska AGRIT.

»Še zlasti veliko pa obeta tudi kmetijstvo v barjanskem delu kraja,« ne more prikriti optimizma na tem znova vse pomembnejšem področju, Jože Levstek. »Povpraševanje po zemlji za obdelavo je zadnje čase tako porastlo, da je praktično že ni več na razpolago. Tu gre nedvomno veliko zaslug Območni vodni skupnosti Sava-Ljubljana, ki je z izgradnjo kanalov precej izboljšala zemljišče, kot tudi sami kmetijski zemljiški skupnosti, ki je našla pravi stik s kmeti.«

BRANKO VRHOVEC

IZ ROŽNE DOLINE

Delovno včeraj in danes

Tako kot v preteklih letih, lahko tudi za leto 1984 ocenimo, da je bila krajevna organizacija Rdečega križa KS Rožna dolina zelo delovna in uspešna. Njen odbor se je pogosto sestajal in načrtoval aktivnosti, katerih namen je pomagati ljudem v stiski. V krajevni skupnosti je odbor sodeloval s komisijo za zdravstvo, socialno in otroško varstvo, kjer so skupaj iskali rešitve za pereče socialne, zdravstvene in druge probleme krajanov.

V letu 1984 je odbor petkrat izpeljal zbiranje starega papirja. K sodelovanju je povabil s pisnim obvestilom vsa gospodinjstva v krajevni skupnosti. Vse akcije so bile uspešne. Zbranih je bilo 21 ton odpadnega papirja. Denar, ki ga je odbor dobil za zbrani papir, je namenil ljudem za najnujnejšo pomoč. Spomladi je štirinajstim krajanom prispeval po 3.000 dinarjev za nakup kurjave, jeseni pa dvanajstim krajanom po 4.000 dinarjev za nabavo oziroma. Nad 75 let stare Rožnodolce, teh je bilo 250, je krajevna organizacija RK ob novem letu razveselila s čestitko in skromnim darilom, sedem zdravstveno šibkih pa s 4.000 dinarji za izboljšanje prehrane.

Dobro je steklo tudi zbiranje oblačil. Pri akciji je sodelovalo 26 aktivistov RK in mladine. Odbor se je odločil tudi za posebno akcijo – zbiranje sredstev za lačne otroke Afrike. To zahtevno nalogo je opravila prizadevna aktivistka organizacije Rdečega križa Angela Zabukovec, ki je zbrala pri krajanah v ta namen 34.500 dinarjev. Starejši pa so deležni še ene skrbi krajevske organizacije RK. Vsak prvi četrtek v mesecu lahko pridejo na krajevno skupnost, kjer jim višja medicinska sestra, predsednica krajevnega odbora Rdečega križa Zofija Skorčič izmeri pritisk.

Delo, ki sodi v postajo RK, uspešno opravljajo posamezni člani odbora. Postaja RK pa bo lahko zaživela, ko bo krajevna skupnost dodelila obljubljeni prostor. S pridobitvijo prostora bi lahko krajevna organizacija RK svoje delo še razširila. V (pozimi ogrevan) prostor bi lahko prihajali starejši tudi na partijo šaha, h »krožku« ročnih del in predvsem na pogovor iz srca v srce, ko pozabiš na tegobe in se veseliš naslednjega jutra. Še bolj organizirano bi se lahko razvila sosedska pomoč, saj bi bolj poznali drug drugega in si lahko bolj pomagali med seboj.

Tudi za to 1985 leto, je odbor krajevske organizacije RK že izdelal načrt aktivnosti. Dogovoril se je že tudi, katere mesece in petke (ne četrte, kot

doslej), bodo lahko krajanje Rožne doline oddali odpadni papir. Že večkrat smo slišali, da je krajevna skupnost Rožna dolina med najbolj prizadevnimi krajevnimi skupnostmi, v katerih zberejo največ te sekundarne surovine za naše tovarne papirja. Zbrani papir pomeni večstransko korist. Gospodinjstva se rešijo odvečnega papirja, papirna industrija se vsaj delno oskrbi s sekundarno surovino in jo je treba zato manj uvoziti, z zbranim papirjem ohranjamo gozd, ker je treba posekati manj dreves, hkrati pa je zbiranje papirja pomemben prispevek k čistoči okolja. Tudi letos bodo zvezane svežnje papirja aktivisti RK pobrali izpred hiš po osmi uri zjutraj.

V letu 1985 bodo star papir odpeljali: v petek 22. marca, v petek 10. maja, v petek 28. junija, v petek 13. septembra in v petek 22. novembra.

Krajevna organizacija RK pričakuje, da se bo Rožna dolina tudi v letošnjih akcijah dobro izkazala.

M. L.

Kdaj osnovna šola v Rožni dolini?

V skupščini krajevske skupnosti Rožna dolina so delegati 26. februarja 1985 med drugim razpravljali o obveznem osnovnem šolanju otrok tega predela Ljubljane. Rožna dolina nima osnovne šole. Nekaj nad dvesto otrok iz te krajevske skupnosti obiskuje zdaj osnovno šolo Marjan Novak-Jovo na Viču in nekaj manj osnovno šolo Majda Vrhovnik v Centru.

Predsednik sveta krajevske skupnosti Rožna dolina Zvone Jerman je poročal, da je bil osnutek srednjeročnega plana KS poslan občinski izobraževalni skupnosti s prošnjo, naj posreduje pristojnim organom v obravnavo in realizacijo gradnjo osnovne šole v Rožni dolini, ki je predlagana in upoštevana tudi v osnutku samoupravnega spora-

zuma o temeljnih planov Izobraževalne skupnosti Ljubljane za obdobje 1986-1990. Za gradnjo šole je že rezerviran prostor na Habjanovem bajerju.

Iz delegatskega gradiva je razvidno, da se predvideva v občini Vič-Rudnik v naslednjem srednjeročnem obdobju povečanje števila otrok in sicer za petsto, kar pomeni za osnovno šolo Marjan Novak-Jovo 45 šolobveznih otrok več. Na tej šoli že zdaj poteka pouk v 39 oddelkih. Zaradi povečanja števila otrok bi šola potrebovala prizidek s šestimi učilnicami, ker bi morala sicer do konca srednjeročnega obdobja uvesti dveizmenski pouk. Tudi osnovna šola Majda Vrhovnik predvideva porast števila učencev in predlaga gradnjo prizidka.

Gradnjo obeh prizidkov je treba obravnavati skupaj s predlogom krajevske skupnosti Rožna dolina, da naj se na njenem območju zgradi nova šola, ki bi razbremenila obe navedeni osnovni šoli in ne bi potrebovali prizidkov.

Da v Rožni dolini šolo potrebujemo, smo zapisali v samoupravnih aktih, v srednjeročnem planu razvoja, zanj je rezerviran prostor. In kaj bi pomenila šola v Rožni dolini otrokom, kaj starejšim in krajevni skupnosti? Osnovna šola z okoli štiristo učenci ne bi bila le izobraževalna in vzgojna organizacija, ampak kulturno središče celotne krajevske skupnosti in središče življenja za otroke, mladino in odrasle. Za mnoge otroke ne bi pomenila le varnejše in krajše poti v šolo (zdaj hodijo čez železniške tire in ceste z živahnim prometom), marveč pristnejšo povezanost z okoljem, v katerem živijo. Na šoli in v krajevni skupnosti bi zaživela pionirska organizacija z vsemi svojimi pestrimi oblikami delovanja, še bolj bi oživeli mladinska organizacija in društva, ki povezujejo otroke in mladino. Otroci bi se združevali na kulturnoumetniškem področju, kot taborniki, planinci, mladi člani Rdečega križa, delovali bi kot mladi tehniki, športniki in v najrazličnejših krožkih. In še bi lahko naštevali, kje in kako bi lahko šolarji koristno preživljali svoj prosti čas in si hkrati, poleg učenja v šoli, nabirali znanja in izkušnje za življenje. K pestrosti življenja v šoli bi lahko veliko pripomogli tudi starejši, kot mentorji najrazličnejših dejavnosti, šola pa bi pomenila tudi kraj za izobraževanje staršev. V šoli bi lahko načrtovali prostor za knjižnico, za razstave otrok in odraslih, za prireditve. Vse to bi prispevalo k živahnemu kulturnemu življenju krajevske skupnosti.

Šola v naši krajevni skupnosti predvideva tudi zazidalni načrt Rožne doline. Krajanje Rožne doline, še posebej starši šolobveznih otrok in bodoči šolarji pričakujejo, da se bo gradnja šole začela v začetku novega planskega obdobja.

PAVLE

IZ BRDA

(Ne) podpiramo mladino?!

V Naši komuni št. 3 sem v rubriki Kulturni telegrami prebrala odlomek, v katerem piše, da »privlačen oder in hvaljeno domače občinstvo so zagotovili, da se bo v tem kulturnem domu še marsikaj slišalo in videlo«. Gre za dom DPO na Brdu. Nas, mladince, zanima kaj? Na pol prazne dvorane ob raznih prireditvah, praznovanju in zanimivih predavanjih tako za mlajše, kot tudi za starejše, ki jih organizira novonastala OO ZSMS Brdo-Vrhovci in KUD Svoboda, al pa »razbijanje« v dvorani – kot temu pravijo nadrejeni in sosed (tu ne gre za sosed!) – ob internih mladinskih plesih.

Poleg tega pa smo izvedeli, da je naša KS ena izmed redkih, ki računa na uporabo dvorane. Komu se bo izplačalo najeti dvorano ob tako majhnem odzivu občinstva, se sprašujemo.

Mladinci smo se nedavno tega zbrali in po daljšem premoru ustanovili novo mladinsko organizacijo, ki je postala zelo aktivna: raznaša glasilo Naša komuna, vodi računalniški krožek, organizira predavanja in smučarske izlete, sodeluje pri praznovanju, spomnila se je tudi naših babic in prababic ob njihovem prazniku 8. marca, priredila pa je tudi nekaj plesov za mladince. To pa je bilo, kot kaže, narobe. »Zakaj toliko plesov, mladinskih, ko pa organizacija ni aktivna in do sedaj ni še ničesar naredila,« pravi KS.

Imamo tudi mladinski ansambel, ki deluje že precej časa. Fantje so do nedavnega vadili v dvorani. Vsako soboto in nedeljo popoldne so se zbrali in igrali nekaj ur. In ta hrup ob 3. uri popoldne je motil sosedo, da se je oglasil v KS in se »izpovedal«. V času vaj so včasih prišli tudi mladinci, ki so poslušali ansambel in dajali svoje pripombe. Potem pa so se enkrat odpravili v malo dvorano (mladinske sobe še nimamo), posedli za mizo, zakurili in igrali Monopoly. In kaj je naredil svet KS? Ansambel je prepovedal uporabljanje dvorane za en mesec, kakor da bi otroku za kazen prepovedali branje zanimive pravljice. Torej naj bi za mesec dni mladinci prenehali igrati. Ne! Rajši so s kombijem odpeljali opremo na drug kraj, kjer bodo lahko nemoteno delali – in verjetno se ne bodo več vrnili. Zakaj so prepovedali delovanje ansambla? Res, da smo bili sami krivi, toda lahko bi se pomenili, saj se kaj takega še ni zgodilo. Lahko bi vsaj kazen spremenili; namesto da so kaznovali ansambel, ki ni bil v bistvu nič kriv, bi lahko kaznovali tiste, ki so bili storilci tega, kar se je zgodilo. Na začetku nam je KS obljubljala pomoč, podporo – kaj pa zdaj?